Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Zahrtmann, Kristian

Titel: BREV TIL: Jerndorff, August Andreas FRA: Zahrtmann, Kristian (1889-10-13)

Citation: Zahrtmann, Kristian: ”BREV TIL: Jerndorff, August Andreas FRA: Zahrtmann, Kristian (1889-10-13)”, i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 446. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-L0022232770000220.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Zahrtmann, Kristian, *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham,*

K. Z. til Aug. Jerndorff. Paris 1889 13/10:

... Jeg gaar rundt mellem Haslund, Skovgaard, Jul. Paulsen og Brandstrup og jubler over Louvre. Det og de brede Avenuer og Blomsterpartierne imponerer. Ellers er jo Paris meget smaalagt naar man kommer fra Italien. Navnlig er Paladsers og endmere Husenes Forhold saa smaa og Alt er smudset. Ikke som dernede hvor der ofte ligger nogle Møddinger paa Gader og vel ogsaa i Stuer, men hvor det Øvrige er rent, ikke saadan en jevn graa Suppe over Alt som her eller sort som hjemme. Det morede mig i Cluny at komme ind i det romerske Baderum. Dèr var man pludselig igen i Italien med dets sikkre, store, brede Construktioner. Det er det smukkeste Rum, jeg har set her.... Derimod er der baade i Luxembourg og paa Udstillingen Noget der forundrer mig, og det er hvor umaadelig lidt Naturalister de sidste Decenniers Malere er. De bedste er bedst ɔ: Millet, Breton, s. 447Lepage, Cazin osv. (Landskabsmalerne forstaar jeg mindre) og de er jo i Noget Naturalister. Dog er det mærkelig hvor Lidet de oftest har afluret Livet. Selv de ere langt mere Atelier end Udemalere. Cazin – som jeg næsten holder allermest af – siger Edelfelt sletikke maler efter Naturen. Det havde jeg ikke ventet. I det Hele havde jeg troet paa megen mere Haandgribelighed og Ærlighed ialfald for 25 Aar siden.... De gode Ting er næsten Alt i den centennære Udstilling og den nye Slægt er mærkelig gold. Det ligger i Maaden her er arbejdet paa forud – det er jeg vis paa. De bygge for meget hver for sig, arbejde ikke ærligt sammen op mod eet Maal. En italiensk Maler forundrede sig i 1877 umaadelig da jeg fortalte om Enigheden mellem Malerne hjemme. At det ikke var sjeldent at de andre slog sig sammen naar de saa, at det kneb for En eller Anden. Han svarede, at man netop i Italien gik ud paa at knuse hinanden og at alle de der var anerkendte eo ipso hadede hinanden. Den italienske Udstilling er den skidteste – for-at bruge Kukkes Udtryk – af alle. Sikket Humbug, sikket Gøgl. Det er bestemt Bekræftelsen paa hans Ord. Franskmændene er de dygtigste af Hoben, det er vist afgjort Det er mærkelig saa lidt Hjertet banker bagved Billederne og det i alle Lande mulig med Undtagelse af Danmark. Vi staa aldeles for os selv nærmest derved at af 3 Billeder gad En, der gider eje, eje de 2. Af 50 af de Andres gad han eje 1 og mulig af Franskmændenes 2. Men der er enkelte Coryfæer i flere Lande og Medaillerne er oftest en ganske god Rettesnor.... Jeg glæder mig til at komme hjem til Jer og være noget sammen med Vennerne. Men jeg glæder mig ogsaa til at tilbringe næste Sommer i Civita. Hvilket Liv, hvilket Folk. Her i Paris lover man sig selv at male meget meget bedre end før. Det er en Opstrammer som kan gøre godt, men de der leve af Absinth har det værre end hos os paa Bjergene med Vin og det herligste Kildevand og Faareklokkerne i de stille Nætter oppe fra de høje Bjerge. Jo ogsaa for saadan En som mig er Livet skønt....